

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Právní Předpisy A judikatura](#) > [Vnitrostátní Právní Předpisy](#) > [Germany](#)

Vnitrostátní právní předpisy

Obsah zajišťuje

Německo

Německo

Spolková republika Německo je demokratický, spolkový a sociální ústavní stát. Společně se základními právy tvoří principy demokratického, spolkového a sociálního ústavního státu nedotknutelné jádro německé ústavy, jejíž dodržování zaručuje Spolkový ústavní soud.

Prameny práva

Základním zákonem (Grundgesetz) je německá ústava, která poskytuje rámec pro právní systém a hodnoty Spolkové republiky Německo. Základní zákon (Grundgesetz) stanoví zejména:

- základní práva jako nejvyšší hlavní zásady,
- základní strukturu a hlavní strukturální principy státu a jeho nejvyšších orgánů,
- zásady, podle nichž se provádějí volby do Spolkového sněmu (dolní komora německého spolkový parlamentu – Bundestag),
- základ pro postavení a práva svobodně zvolených členů Spolkového sněmu,
- organizaci a způsob provádění činnosti Spolkového sněmu,
- kompetence a organizaci Spolkové rady (horní komora německého parlamentu – Bundesrat, jejímž prostřednictvím se spolkové země podílejí na legislativním procesu na spolkové úrovni),
- rozdělení zákonodárných a správních pravomocí mezi spolek a spolkové země,
- základní zásady, na nichž je založena organizace soudů.

Druhy právních nástrojů – popis

Hlavními písemnými prameny německého vnitrostátního práva jsou Základní zákon (Grundgesetz), zákony, vyhlášky a statuty.

Právní předpisy

Právní předpisy v materiálním smyslu jsou abstraktní a obecné s vnějším účinkem, zatímco právními předpisy ve formálním smyslu jsou právní akty, které byly přijaty příslušnými zákonodárnými orgány v souladu s ústavním postupem.

Německo je spolkový stát, který se skládá ze šestnácti spolkových zemí – Länder. Existují tedy spolkové zákony, které platí na celém území spolku, a zemské zákony, které mají platnost pouze v dané spolkové zemi. Každá spolková země má vlastní ústavu a v rámci kompetencí, které jí byly svěřeny Základním zákonem, má také pravomoc přijímat právní předpisy, jakož i vyhlášky a statuty.

Zákonodárné pravomoci spolku a spolkových zemí jsou podrobně upraveny v Základním zákoně. Spolkové země mají zákonodárnou pravomoc, pokud tato pravomoc nebyla podle Základního zákona přenesena na spolkovou vládu. Klíčové zákonodárné pravomoci spolku jsou stanoveny v článcích 71 až 74 Základního zákona. Kromě toho jsou na různých místech Základního zákona stanoveny další zákonodárné pravomoci spolku.

Výhradní zákonodárná pravomoc spolku

V oblastech podléhajících výhradní zákonodárné pravomoci spolku mají spolkové země pravomoc přijímat právní předpisy pouze v případech, kde je k tomu spolkový zákon výslovně zmocňuje (článek 71 Základního zákona).

Podle článku 73 Základního zákona má spolek výhradní zákonodárnou pravomoc (mimo jiné) v těchto oblastech: veškerá zahraniční politika, obrana (včetně ochrany civilního obyvatelstva), státní občanství, svoboda pohybu, cestovní pasy, registrace místa pobytu a průkazy totožnosti, přistěhovalectví, vycestování a vydávání stíhaných osob, měna a monetární politika, jednota celního a obchodního prostoru, letecká doprava, spolupráce mezi spolkem a spolkovými zeměmi v oblasti práce kriminální policie a zákon o zbraních a výbušninách.

Souběžné zákonodárné pravomoci

V oblastech podléhajících souběžné zákonodárné pravomoci mají spolkové země právo přijímat právní předpisy pouze za předpokladu a v rozsahu, v němž spolek neuplatňuje svoje zákonodárné pravomoci v téže oblasti (článek 72 Základního zákona). Právní oblasti podléhající souběžné zákonodárné pravomoci zahrnují občanské a trestní právo, právo týkající se silničního provozu, jakož i právo o sdružování, právo týkající se pobytu a usazování cizích státních příslušníků, hospodářské právo, pracovní právo a určité aspekty ochrany spotřebitele. S ohledem na některé oblasti uvedené v článku 74 Základního zákona spadající do oblasti souběžné zákonodárné moci má spolek právo přijímat právní předpisy pouze v takové míře, v níž nastolení srovnatelných životních podmínek na území celého spolku nebo potřeba zachování právní či ekonomické jednoty státu vyžadují v celostátním zájmu zákonnou úpravu na úrovni spolku.

Vyhlášky

Vyhláška je abstraktní, obecně platný předpis s vnějším účinkem, který přijímá výkonná moc na základě příslušného zákonného zmocnění.

Statuty

Statut je abstraktní, obecně platný právní předpis, který může přijmout právnická osoba organizovaná podle veřejného práva v rámci jí zákonem svěřené autonomie a který se vztahuje na osoby, které jsou členy této právnické osoby nebo spadají pod její pravidla.

Postavení zvykového práva a judikatury

Kromě psaných pramenů práva existují i nepsané prameny práva, včetně obecných zásad zakotvených v mezinárodním právu a zvykovém právu. Judikatura v podstatě není pramenem práva, i když v praxi hraje důležitou úlohu. Určitá rozhodnutí Spolkového ústavního soudu (Bundesverfassungsgericht) sama o sobě mají právní sílu zákona.

Mezinárodní prameny práva a právo Evropské unie

Podle článku 25 Základního zákona mají obecné normy mezinárodního práva zvláštní postavení v hierarchii vnitrostátních norem: podle první věty článku 25 Základního zákona jsou nedílnou součástí spolkového práva, zatímco druhá věta článku 25 stanoví, že mají přednost před zákony; obecná pravidla mezinárodního práva se proto v hierarchii vnitrostátních norem nacházejí mezi ústavou a zákony.

V souladu s čl. 59 odst. 2 bodem 1 Základního zákona musí být mezinárodní smlouvy, které se týkají záležitostí spolkového zákonodárství, schváleny příslušnými orgány ve formě spolkového zákona, aby mohly být vnitrostátně uplatňovány. V rámci vnitrostátní hierarchie norem jsou proto zařazeny pouze na stejnou úroveň jako spolkový zákon.

Právo Evropské unie

Zvláštní ústavní ustanovení se vztahují na členství Německa v EU (článek 23 Základního zákona) a na další

situace, kdy jsou svrchované pravomoci přeneseny na mezinárodní organizace (článek 24 Základního zákona) prostřednictvím uzavření mezinárodních smluv.

Za podmínek stanovených v článku 23 Základního zákona se primární právo EU uplatňuje na vnitrostátní úrovni v Německu na základě nezbytného zákona (který rovněž vyžaduje souhlas Spolkové rady); v zásadě platí, že přímo použitelné sekundární právní předpisy EU (např. nařízení) jsou v Německu přímo použitelné na základě svého právního postavení; sekundární právní předpisy, které vyžadují provedení do vnitrostátního práva (např. směrnice), se v Německu v zásadě začínou uplatňovat až po přijetí vnitrostátních prováděcích právních předpisů; v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie má v případě rozporu s vnitrostátním právem v zásadě přednost právo EU a vnitrostátní právo musí být vykládáno způsobem, který je v souladu s právem EU a zmírňuje tento rozpor, pokud dané vnitrostátní právo umožňuje výklad.

Nejdůležitější akty/právní předpisy

Ústavní právo

[Základní zákon Spolkové republiky Německo \(Grundgesetz, GG\) - anglický překlad](#)

[Zákon o Spolkovém ústavním soudu \(Gesetz über das Bundesverfassungsgericht, BVerfGG\) - anglický překlad](#)

Občanské právo

[Občanský zákoník \(Bürgerliches Gesetzbuch, BGB\) - anglický překlad](#)

[Občanský soudní řád \(Zivilprozessordnung, ZPO\) - anglický překlad](#)

Obchodní právo

[Obchodní zákoník \(Handelsgesetzbuch, HGB\) - anglický překlad](#)

[Zákon o akciových společnostech \(Aktiengesetz, AktG\) - anglický překlad](#)

[Zákon o společnostech s ručením omezeným \(Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung, GmbHG\) - anglický překlad](#)

Správní právo

[Soudní řád správní \(Verwaltungsgerichtsordnung, VwGO\) - anglický překlad](#)

[Zákon o správním řízení \(Verwaltungsverfahrensgesetz, VwVfG\)](#)

Trestní právo

[Trestní zákoník \(Strafgesetzbuch, StGB\) - anglický překlad](#)

[Trestní řád \(Strafprozeßordnung, StPO\) - anglický překlad](#)

Hierarchie právních norem

Základní zákon stojí v hierarchii vnitrostátních právních norem nejvýše. Je nadřazen všem ostatním pramenům vnitrostátního práva a jakožto ústava tvoří základ celého německého právního řádu. Každé právní ustanovení, které je v Německu přijato, musí být slučitelné se Základním zákonem po formální i věcné stránce. Za tímto účelem čl. 20 odst. 3 Základního zákona stanoví, že zákonodárná moc je vázána ústavním pořádkem, a moc výkonná a soudní právem a spravedlností. Nadto jsou zákonodárná, výkonná a soudní moc zejména vázány základními právy stanovenými v článcích 1 až 19 Základního zákona, jež jsou přímo použitelným právem (čl. 1 odst. 3). Přednost Základního zákona je pak konečně prosazována Spolkovým ústavním soudem. Pouze Spolkový ústavní soud může prohlásit akt parlamentu za neplatný v případě, že je tento akt protiústavní.

Čl. 79 odst. 2 stanoví, že Základní zákon může být pozměněn pouze dvoutřetinovou většinou hlasů členů Spolkového sněmu a dvoutřetinovou většinou hlasů ve Spolkové radě (Bundesrat – horní sněmovna německého parlamentu), prostřednictvím níž se země podílí na legislativním procesu a správě spolku a dále na záležitostech týkajících se Evropské unie. Určité zásadní prvky Základního zákona – tj. rozdělení spolku na země, v zásadě jejich účast na legislativním procesu a zásady stanovené v člancích 1 a 20 – pak nesmí být měněny vůbec (čl. 79 odst. 3, tzv. klauzule věčnosti, která zaručuje, že základní ústavní rozhodnutí stanovená v Základním zákoně zůstanou zachována).

Obecná pravidla mezinárodního práva se svou právní silou řadí za Ústavu, avšak před zákony spolku a zemí. Tato obecná pravidla zahrnují mezinárodní obyčejové právo a obecné zásady mezinárodního práva, nikoli však mezinárodní smluvní právo. Základní zákon výslovně stanoví, že tato základní pravidla tvoří nedílnou součást spolkového práva, že mají přednost před spolkovými zákony a že přímo zakládají práva a povinnosti obyvatelům spolkového území (článek 25). Tato obecná pravidla mezinárodního práva s právními účinky na jednotlivce (tj. pravidla určená k ochraně jednotlivce) zahrnují zejména záruku vhodné formy právní ochrany cizinců nebo „zásadu speciality“, podle níž trestní řízení podléhá podmínkám povolení vydání stíhané osoby, které platí ve vydávajícím cizím státě.

Prosté zákony jsou podřízeny ústavě. Zákony přijímá Spolkový sněm společně se Spolkovou radou. Návrhy zákonů může ve Spolkovém sněmu předkládat spolková vláda, Spolková rada nebo poslanci Spolkového sněmu (poslanecký klub nebo nejméně 5 % poslanců Spolkového sněmu). Základní zákon stanoví případy, v nichž je pro konečné přijetí zákona Spolkovým sněmem nutný souhlas Spolkové rady (v současnosti je to podle statistik zveřejněných [Spolkovou radou](#) na jejích internetových stránkách asi 38 % veškerých zákonů). Pokud jde o další zákony přijímané Spolkovým sněmem, Spolková rada může pouze vznést námitku proti návrhu zákona přijatému Spolkovým sněmem, kterou může Spolkový sněm následně zamítnout. Pokud se názory Spolkového sněmu a Spolkové rady liší, může být svolán společný výbor pro konzultaci navrhovaných zákonů (takzvaný Mediační výbor), který je složen ze stejného počtu poslanců Spolkového sněmu a Spolkové rady (v současnosti jej tvoří 16 poslanců z každé komory). Úkolem Mediačního výboru je připravovat návrhy k dosažení jednoty, i když sám rozhodovat jménem Spolkového sněmu a Spolkové rady nemůže.

Vyhlášky jsou podřízeny zákonům a může je vydávat spolková vláda, spolkový ministr nebo zemské vlády. Statuty se řadí pod vyhlášky a může je vydávat samosprávný celek veřejného práva (např. obec).

Legislativní proces

Zákony v Německu přijímají obě komory parlamentu. Spolkový sněm je proto nejdůležitějším zákonodárným orgánem. Rozhoduje ovšem zákonech, které spadají do působnosti spolku, a to v legislativním procesu, který vyžaduje i účast Spolkové rady.

V rámci německého federálního systému mají spolkové země značný podíl na státních pravomocích, a proto se na přijímání zákonů podílí i Spolková rada. Všechny zákony jsou předkládány Spolkové radě, která o nich hlasuje, a v případě zákonů, které vyžadují její schválení, může dokonce způsobit zamítnutí některých návrhů zákonů.

Zákonodárná iniciativa

Většinu návrhů zákonů a bodů k projednání připravuje spolková vláda. Jakožto ústřední úroveň výkonné moci má nejvíce zkušeností s prováděním právních předpisů a bezprostřední znalost toho, kde jsou v praxi potřebná nová zákonná ustanovení.

Vedle spolkové vlády však má právo předkládat návrhy zákonů také Spolková rada.

Poslanci a poslanecké kluby Spolkového sněmu jsou rovněž oprávněni předkládat Spolkovému sněmu nové nebo revidované právní předpisy jakožto návrhy zákonů.

Tyto návrhy jsou v Parlamentu projednávány a hlasuje se o nich v souladu s přesně stanoveným postupem.

Podněty předkládané spolkovou vládou nebo Spolkovou radou

Pokud má spolková vláda v úmyslu navrhnout nebo pozměnit zákon, spolkový kancléř musí příslušný návrh nejdříve postoupit Spolkové radě.

Spolková rada má pak zpravidla šest týdnů na to, aby k návrhu zákona odevzdala své připomínky, na něž pak vláda může odpovědět písemným vyjádřením. Spolkový kancléř poté návrh zákona opatřený připomínkami Spolkové rady předá Spolkovému sněmu. Jedinou výjimkou z tohoto postupu je návrh rozpočtového zákona, který se postoupí zároveň Spolkové radě a Spolkovému sněmu.

Podobný postup se použije, předkládá-li legislativní podnět Spolková rada. Poté, co většina členů Spolkové rady hlasovala pro přijetí návrhu zákona, se návrh postoupí nejprve spolkové vládě, která k němu připojí své připomínky, zpravidla do šesti týdnů, a následně jej předá Spolkovému sněmu.

Podněty předkládané poslanci Spolkového sněmu

Návrhy zákonů mohou být také předkládány poslanci Spolkového sněmu, přičemž musí mít podporu buď alespoň jednoho poslaneckého klubu, nebo minimálně 5 % poslanců Spolkového sněmu.

Návrhy zákonů podané tímto způsobem nemusí být nejprve předloženy Spolkové radě. Z tohoto důvodu vláda někdy dojedná, aby byly naléhavé návrhy zákonů ve Spolkovém sněmu předkládány poslaneckými kluby.

Projednávání návrhu zákona a přijímání zákonů

Rozesílání bodů k projednání

Než může být návrh zákona projednán ve Spolkovém sněmu, musí být nejprve předán předsedovi Spolkového sněmu a poté zaevidován úřadem.

Následně je jako vytištěný dokument nebo častěji v elektronické podobě rozeslán všem členům Spolkového sněmu a Spolkové rady a spolkovým ministerstvům.

Jakmile je návrh zákona zařazen na program jednání plenární schůze, končí první fáze jeho schvalování parlamentem: nyní může být oficiálně předložen k veřejnému projednání ve Spolkovém sněmu.

Trojí čtení na plenární schůzi

Návrhy zákonů jsou zpravidla na plenární schůzi Spolkového sněmu projednávány třikrát. Tato projednání se nazývají čtení.

Během prvního čtení se debatuje pouze o tom, zda návrh odsouhlasila Rada starších (zvláštní výkonný orgán Spolkového sněmu), nebo jde o požadavek některého poslaneckého klubu. Toto se většinou děje v případech, kdy legislativní projekty mají mimořádně kontroverzní charakter nebo jsou předmětem zvláštního zájmu veřejnosti.

Hlavním cílem prvního čtení je určit jeden nebo několik výborů, které návrh zákona projednají a připraví pro druhé čtení. To se provádí na základě doporučení Rady starších.

Je-li určeno několik výborů, jednomu z nich je svěřena celková odpovědnost za projednání daného bodu, přičemž také zodpovídá za přijetí návrhu zákona parlamentem. Ostatní výbory mají poradní funkci.

Legislativní činnost výborů

Konkrétní práce na právních předpisech probíhá ve stálých výborech, v nichž jsou zastoupeni členové všech poslaneckých klubů. Členové výborů se seznámí s materiálem a debatují o něm na svých jednáních. Mohou si také pozvat experty a zástupce zájmových skupin na veřejná slyšení.

Souběžně s prací probíhající ve výborech vytvoří poslanecké kluby pracovní skupiny, v nichž zkoumají otázky související s návrhem a formulují k nim vlastní stanoviska.

Není neobvyklé, když ve výborech dojde k překlenutí rozdílů mezi jednotlivými poslaneckými kluby. Úprava většiny návrhů zákonů je větší či menší měrou výsledkem spolupráce mezi vládními a opozičními poslaneckými kluby.

Po ukončení jednání výbor, který nese za návrh zákona celkovou zodpovědnost, předloží na plenární schůzi zprávu o průběhu a závěrech jednání. Rozhodnutí, které doporučí, se stane základem pro druhé čtení, které se nyní koná na plenární schůzi.

Rozprava v druhém čtení

Před druhým čtením všichni poslanci Spolkového sněmu obdrží výtisk zveřejněného doporučení pro rozhodnutí. Jsou tedy dobře připraveni na rozpravu. Poslanecké kluby před zahájením této rozpravy rovněž znovu koordinují svá stanoviska na interních jednáních, aby mohly při veřejném druhém čtení představit sjednocené stanovisko.

Po všeobecné rozpravě mohou být všechna ustanovení zahrnutá v návrhu zákona projednána jednotlivě. Zpravidla však plenární schůze přejde přímo k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Každý člen Spolkového sněmu může předložit pozměňovací návrhy, o nichž se pak na plenární schůzi okamžitě jedná. Pokud plénum pozměňovací návrhy přijme, nová verze návrhu zákona musí být nejprve vytištěna a rozeslána. Tento postup je však možné se souhlasem dvou třetin přítomných poslanců zkrátit. Tím je umožněno okamžitě zahájit třetí čtení.

Hlasování ve třetím čtení

Další rozprava se koná během třetího čtení pouze v případě, že o to požádá některý poslanecký klub nebo alespoň 5 % poslanců Spolkového sněmu.

V této fázi již pozměňovací návrhy nemohou předkládat jednotliví poslanci, může tak učinit pouze jeden z poslaneckých klubů nebo 5 % poslanců Spolkového sněmu. Navíc je možné pozměňovací návrhy předkládat pouze ke změnám přijatým během druhého čtení.

Konečné hlasování se koná na konci třetího čtení. Když předseda Spolkového sněmu požádá o hlasy pro přijetí návrhu a proti jeho přijetí a zeptá se, kolik poslanců se zdrželo hlasování, poslanci odpovídají povstáním z křesel.

Jakmile návrh zákona v plenárním zasedání Spolkového sněmu získal potřebnou většinu, je předán Spolkové radě jako zákon.

Souhlas Spolkové rady

Prostřednictvím Spolkové rady se spolkové země podílí na tvorbě každého zákona. V tomto ohledu jsou práva účasti Spolkové rady na zákonodárném procesu přesně definována.

Spolková rada nemůže měnit zákon přijatý Spolkovým sněmem. Pokud však se zákonem nevysloví souhlas, může žádat o svolání Mediačního výboru (Vermittlungsausschuss). Mediační výbor tvoří rovný počet členů Spolkového sněmu a Spolkové rady.

U některých návrhů zákonů, označovaných jako zákony vyžadující souhlas (Zustimmungsgesetze), je souhlas Spolkové rady povinným požadavkem. Jedná se například o zákony, které mají vliv na finanční prostředky a správní pravomoci spolkových zemí.

Pokud jde o návrhy zákonů, proti nimž Spolková rada může vznést námitku, Spolkový sněm může takový zákon uvést v platnost, i když o něm nebylo v Mediačním výboru dosaženo shody. K tomu je však nutné další hlasování, v němž Spolkový sněm zákon přijme absolutní většinou.

Spolkového sněmu Spolkové rady

Vyhlášení, zveřejnění a vstup v platnost

Poté, co návrh zákona schválí Spolkový sněm a Spolková rada, musí projít celou řadou dalších fází, než může vstoupit v platnost.

Zákon, který byl přijat, je nejprve vytištěn a předložen spolkovému kancléři a příslušnému spolkovému ministru, kteří jej spolupodepíší.

Poté zákon obdrží k podpisu spolkový prezident. Přezkoumá, zda byl zákon přijat v souladu s ústavou a zda není zjevně v rozporu s ustanoveními Základního zákona. Po provedení této kontroly spolkový prezident zákon podepíše a nařídí, aby byl vydán ve Spolkové sbírce zákonů (Bundesgesetzblatt).

Tímto okamžikem je zákon vyhlášen. Pokud by v zákonu nebylo uvedeno konkrétní datum vstupu v platnost, vstoupí v platnost čtrnáctý den poté po vydání Spolkové sbírky zákonů, v níž byl vytištěn.

Způsoby řešení rozporů mezi různými právními prameny

Základní zákon upravuje problematiku případných rozporů mezi spolkovým a zemským právem. Základní pravidlo je stanoveno v článku 31 Základního zákona: „Spolkové právo má přednost před zemským právem“. Tato zásada platí bez ohledu na hierarchické postavení kolidujících právních norem, takže například federální zákon má přednost před ústavou země.

V ostatních případech lze konflikty řešit na základě hierarchického postavení kolidujících právních norem. V případě právních norem, které mají formálně stejné postavení v hierarchii, lze zohlednit hledisko specifčnosti (*lex specialis*) nebo časovou posloupnost jejich přijetí (*lex posterior*).

Právní databáze (s příslušnými odkazy)

Gesetze im Internet (online zákony)

Spolkové ministerstvo spravedlnosti a Spolkový justiční úřad zveřejňují téměř všechny platné spolkové zákony online. Tyto informace jsou zájemcům k dispozici zdarma. Právní předpisy a zákonné nástroje jsou k dispozici v aktuálním znění. Průběžně je konsoliduje dokumentační středisko Spolkového justičního úřadu.

Zákony vydané v němčině lze volně používat ve všech uvedených formátech. Právní texty, které jsou k dispozici online, nejsou oficiálními zněními. Ty lze nalézt pouze v papírovém vydání Spolkové sbírky zákonů.

Je přístupná zdarma?

Ano.

V jakých jazycích je k dispozici?

Zákony jsou k dispozici v němčině. V mnoha případech jsou k dispozici [překlady do angličtiny](#).

Jaká jsou dostupná kritéria vyhledávání?

1. Vyhledávání podle názvu

Je možné provést vyhledávání omezené na slova obsažená v dlouhém nebo zkráceném názvu a úřední zkratky všech dostupných zákonů. Lze použít dva různé operátory:

Operátor AND:

Vyhledají se dokumenty, ve kterých se vyskytují všechna zadaná slova.

Operátor OR:

Vyhledají se dokumenty, ve kterých se vyskytuje alespoň jedno ze zadaných slov.

2. Fulltextové vyhledávání

Je také možné provést vyhledávání všech dostupných právních textů podle klíčových slov. I zde lze použít dva různé operátory:

Operátor AND:

Vyhledají se dokumenty, ve kterých se vyskytují všechna zadaná slova.

Operátor OR:

Vyhledají se dokumenty, ve kterých se vyskytuje alespoň jedno ze zadaných slov.

Rechtsprechung im Internet (online judikatura)

Od roku 2010 zveřejňují Spolkové ministerstvo spravedlnosti a Spolkový justiční úřad vybraná rozhodnutí Spolkového ústavního soudu, nejvyšších spolkových soudů a Spolkového patentového soudu online. Tyto informace jsou zájemcům k dispozici zdarma. Rozhodnutí jsou anonymizována a v zásadě se zveřejňují v nezkrácené podobě. Databáze je denně aktualizována.

Rozhodnutí lze volně používat ve všech poskytnutých formátech.

Je přístupná zdarma?

Ano.

V jakých jazycích je k dispozici?

Rozhodnutí jsou k dispozici v němčině.

Jaká jsou dostupná kritéria vyhledávání?

1. „Jednoduché vyhledávání“

Standardní vyhledávání („jednoduché vyhledávání“) umožňuje fulltextové vyhledávání ve všech rozhodnutích zveřejněných občanskou poradenskou službou (Bürgerservice). Pokud je to možné, jsou uživatelské záznamy přiřazeny k určitým metadatům a hláskování je standardizováno. Po provedení vyhledávání se pod vyhledávacím formulářem zobrazí hledané výrazy spolu s počtem nálezů. K dispozici je vstupní pole, do kterého můžete zadat téměř všechna specifická kritéria vyhledávání, která lze použít v internetovém vyhledávači.

Možné shody se automaticky nabízejí v seznamu během zadávání hledaného výrazu. Poté, co uživatel začne zadávat kritérium vyhledávání, se text a další hledané výrazy objeví v automaticky vygenerovaném seznamu návrhů a lze je odtud převzít přímo do vyhledávací masky. Systém také rozpozná a upozorní na chyby při zadávání. Funkce rychlého vyhledávání interpretuje zadání a nabízí alternativní pravopis prostřednictvím seznamu návrhů (funkce „Mysleli jste?“).

Vyhledávané položky jsou ve výchozím nastavení propojeny spojkou „a“; uživatel nemusí zadávat slovo „a“. Pro vyhledávací kritéria zadaná za sebou se automaticky provede průsečík. Zadáním operátorů „OR“ nebo „NOT“ může uživatel určit, zda lze vyhledané dokumenty zahrnout nebo vyloučit. Vstupní posloupnost hledaných výrazů se při prezentaci hledaných výrazů zachovává. Vztahy OR nebo NOT jsou v seznamu hledaných výrazů uvedeny samostatně.

2. „Rozšířené vyhledávání“

Funkce rozšířeného vyhledávání nabízí uživateli možnost diferencovaně propojit jednotlivá vyhledávací kritéria napříč všemi dokumenty.

Kromě fulltextového vyhledávání umožňuje rozšířené vyhledávání i vyhledávání metadat na základě následujících kritérií:

- Soud
- Právní ustanovení
- Datum
- Referenční číslo dokumentu / ECLI

Verwaltungsvorschriften im Internet (správní předpisy online)

Spolková vláda v rámci společného projektu se společností juris GmbH poskytuje pod celkovou odpovědností Spolkového ministerstva vnitra rozsáhlou online databázi, která obsahuje aktuální správní předpisy vydané nejvyššími spolkovými orgány. Tyto informace jsou zájemcům k dispozici zdarma. Databáze obsahuje „živé dokumenty“, což znamená, že vládní úřady zpřístupněné dokumenty průběžně aktualizují. Nové správní předpisy a správní předpisy, které jsou revidovány, mohou být kdykoli doplněny společností juris GmbH.

Správní předpisy nejsou zákony. Jedná se o abstraktní, obecné předpisy v rámci správní organizace, které vydávají nadřízené správní orgány nebo nadřízení podřízeným orgánům nebo zaměstnancům za účelem upřesnění organizace a činnosti příslušné správy. Další podrobnosti k jednotlivým správním předpisům naleznete v případě potřeby na [internetových stránkách](#) spolkového ministerstva, do jehož působnosti daná věc spadá.

Je přístupná zdarma?

Ano.

V jakých jazycích je k dispozici?

Správní předpisy jsou k dispozici v němčině.

Jaká jsou dostupná kritéria vyhledávání?

1. Vyhledávání podle názvu

Je možné provést vyhledávání omezené na slova obsažená v dlouhém nebo zkráceném názvu a úředních zkratkách všech dostupných správních předpisů. Lze použít dva různé operátory:

Operátor AND:

Vyhledají se dokumenty, ve kterých se vyskytují všechna zadaná slova.

Operátor OR:

Vyhledají se dokumenty, ve kterých se vyskytuje alespoň jedno ze zadaných slov.

2. Fulltextové vyhledávání

Je také možné provést vyhledávání všech dostupných právních textů podle klíčových slov. I zde lze použít dva různé operátory:

Operátor AND:

Vyhledají se dokumenty, ve kterých se vyskytují všechna zadaná slova.

Operátor OR:

Vyhledají se dokumenty, ve kterých se vyskytuje alespoň jedno ze zadaných slov.

Justizportal des Bundes und der Länder (spolkový a zemský justiční portál)

Spolkové ministerstvo spravedlnosti a zemské úřady zpřístupňují právní texty zájemcům na internetu. V některých případech se účtuje poplatek. Existují také určité rozdíly v kritériích vyhledávání.

Další právní databáze

[Bundesgesetzblatt \(Spolková sbírka zákonů\)](#)

Spolková sbírka zákonů vychází v tištěné podobě a v elektronické podobě prostřednictvím následujícího odkazu: <https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav> Tištěná verze je závazná.

[Bundesanzeiger \(Spolkový věstník\)](#)

Spolkový věstník je vydáván v elektronické podobě prostřednictvím tohoto odkazu: <https://www.bundesanzeiger.de/pub/de/amtlicher-teil>

Elektronická verze je závazná.

[Dokumentations- und Informationssystem für Parlamentarische Vorgänge \(dokumentační a informační systém pro parlamentní záležitosti\)](#)

■ Poslední aktualizace: 05/05/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.